

Pracovná cesta do Perchtoldsdorfu

Dňa 11. septembra 2007 som sa zúčastnil pracovnej cesty v Rakúsku, ktorú organizovalo Združenie miest a obcí, región jadrovej elektrárne Jaslovské Bohunice.

Určite viete, že naša obec patrí spolu s ďalšími obcami nášho mikroregionu do okruhu 30 km pásma jadrovej elektrárne v Jaslovských Bohuniach a z toho vyplýva aj naše členstvo v uvedenom združení. O pracovnú cestu bol veľký záujem starostov.

Bola zameraná na návštevu Medzinárodnej organizácie pre atómovú energiu (MAAE) vo Viedni, Sekcie prevádzkovej bezpečnosti, ktorej riaditeľom je Slovák Miroslav Lipár a návštevu mestčka Perchtoldsdorf neďaleko Viedne s počtom asi 1 000 obyvateľov za účelom získania poznatkov v oblasti odpadového hospodárstva.

Odchod autobusu z Trnavy bol o 7.30 hodine. V Bratislave nastúpila tlmočníčka, ktorá nás v krátkosti oboznámila s celodenným programom. Po plynulom prechode hranice nám predniesla históriu mestčiek cez ktoré sme prechádzali a upozornila na významné stavby Viedne, ktoré sme stihli vzhliadnuť počas jazdy autobusom. Bolo veľmi zaujímavé načúvať a zároveň si aj ozrejmosť našu spoločnú históriu z čias Rakúsko-Uhorska, históriu našich starých otcov a matí. Zaujal ma aj pohľad na okolitú krajinu, v ktorej sa popri ceste nachádzali vysoké, mohutné železné stĺžare (cca 100 m), na ktorých boli umiestnené turbíny s obrovskými trojkridlovými vrtuľami. V takomto veľkom množstve som ich ešte nikdy nevidel. Možno aj preto na mňa pôsobili dosť sklúčujúco, neprirodzene, tak ako by to bolo z vedecko-fantastických filmov. Ktovie, ako si na to zvykneme u nás ak si firmy zo západu, zaoberajúce sa výrobou veterných elektrární, prerazia cestu na Slovensko a začnú ich budovať v Zbechoch a v Alekšinciach (výstavba jednej veternej elektrárne je naplánovaná aj v Čabe na kopci pri Čabskom háji).

Pre našinca zložitou spleťou ciest Viedne sme konečne zastali pred sídlom Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ktorá svojou architektúrou tvorí jednu z dominant Viedne. Po klasickej röntgenovej kontrole nás bezpečnostná služba sústredila na jedno miesto, každému z nás pridela nálepku s identifikačným kódom, ktorú sme si prilepili na odev a takto označení sme sa dostali na nádvorie pred budovu, ktorej priečelie bolo vyzdobené všetkými vlajkami sveta. Po krátkej chvíli čakania a pózovania

Sídlo Medzinárodnej organizácie pre atómovú energiu (MAAE).jpg

pred objektívmi našich fotoaparátov sa nás ujal sám pán riaditeľ Lipár a spleťou chodieb po ktorých sa pohybovalo množstvo ľudí, sme sa výťahom dopravili na patričné poschodie do zasadacej miestnosti.

Tu nás pán riaditeľ so svojimi spolupracovníkmi a so zástupcami nášho veľvyslanectva privítali a oboznámili s hlavnou činnosťou a úlohami MAAE.

MAAE bola založená v roku 1957, má 144 členských štátov, asi 2200 profesionálnych a pomocných pracovníkov, 3 vedecké laboratória, riaditeľstvo vo Viedni, úrady v Tokiu, Toronte, Ženeve a New Yorku. Hlavným mandátom je urýchľovať a rozširovať príspevok atómovej energie pre mier, vzdelanie a prosperitu v celom svete. Je súčasťou OSN. Overuje či si členské štáty plnia svoje záväzky v zmysle konvencie o užívaní jadrových zbraní ako i v zmysle ďalších konvencií o využívaní zariadení a jadrových

avšak neznáme, z čoho mali po konzultácii obavy, pretože nás čakala ďalšia cesta autobusom do mestčka Perchtoldsdorf.

V mestčku nás na radnici privítal pán primátor so svojim pracovníkom, ktorý nás oboznámil s históriou, ktorú bolo možno cítiť na každom kroku. Bolo zaujímavé počuť jeho výklad, najmä časti, v ktorých spomínal a dával do súvislosti naše spoločné dejiny, ktoré sme zdieľali v spoločnom štátom útvare Rakúsko - Uhorsku.

Potom sme sa presunuli na zberný dvor, kde nás čakali ďalší zamestnanci, ktorí nás previedli po celom hospodárstve a ochotne odpovedali na otázky starostov.

Na zbernom dvore sa nachádzala administratívna budova, dielne, veľké sklenikové hospodárstvo, garáže a vyčlenené sekcie pre jednotlivé komodity odpadu. Systém zberu TKO je vytvorený tak, že jednotlivé do-

materiálov výlučne na mierové účely. Dozvedeli sme sa množstvo faktov napr. kontrola je vykonávaná na 900 jadrových zariadeniach v 73 krajinách, 184 krajín sa zaviazalo nevyvíjať jadrové zbrane, 153 z týchto krajín si nechá kontrolovať svoj jadrový program, že prvým predsedom rady guvernérov MAAE v roku 1957 bol Slovák - československý diplomat pán Pavol Winkler. Jadrová energia je vlastne najväčší zdroj energie a bez emisií, medicína je najväčší zdroj radiačného ožarovania, ožarovania sa používajú v 40 krajinách sveta na zlepšenie bezpečnosti potravín, na zlepšenie bezpečnosti a kvality v priemysle a tiež to že vyše 100 krajín stále nemá adekvátnu kontrolu nad rádioaktívnymi zdrojmi a mnoho ďalších zaujímavých údajov.

Našich otázok bolo veľa a keďže zasahovali aj do oblasti ohrozenia ľudstva jadrovými zbraňami pán riaditeľ si zavolať na pomoc riaditeľku odboru tejto sekcie - mladú ani nie 30-ročnú sympatickú Austrálčanku, ktorá nám ochotne odpovedala na otázky z tejto oblasti. Veľmi zaujímavá diskusia sa musela ukončiť, pretože nastal čas obeda. Vo veľkej jedálni, ktorá za pár hodín obslúžila vyše 2 000 stravníkov som si vybral jedlo podobné nášmu slovenskému, čo sa však mnohým nepodarilo, prípadne chceli vyskúšať jedlo na pohľad pekne vyzerajúce,

mácnosti majú na tento odpad nádoby rôznych veľkostí podľa toho koľko odpadu vyprodukujú. Podľa toho sú určené aj poplatky za vývoz. Na plasty, sklo, papier sú určené veľkoobjemové kontajnery rozmiestnené pravidelne tak, aby to vyhovovalo všetkým obyvateľom. Čiže prebieha aj separovanie odpadu. Komodity ako napr. papier, železo, sklo môžu obyvatelia priniesť aj do zberového dvora o odovzdať ho tam za úplatu. Naproti tomu drobný stavebný odpad, veľkoobjemový odpad ako televízory, bielu techniku - chladničky, pračky, nábytok atď. - musia dovážať obyvatelia do zberového dvora a zaplatiť poplatok. Biologický odpad t.j. konáre a veľké časti rastlín sa odvážajú na kompostovisko zberového dvora, kde sa rozdrtie a postupne spracujú na kompost, ktorý sa využíva na pestovanie okrasných rastlín, kvetov a kríkov pre potrebu mestčka a voľný predaj. Mestečko Perchtoldsdorf ako aj ostatné miesta na ktorých sme sa pohybovali pôsobili na mňa ukludňujúcim dojmom. Všade vládla čistota, poriadok a súlad prírody s okolitou zástavbou. V starých uličkách vydláždených kockami, s klenbovými bránami a v priľahlých zákrutách sa človek stotožnil s dávnou históriou našich predkov.

Po večeri, v jednej z útulných perchtoldsdorfských vinárečiek, sme

vyštartovali a vrátili sa cez Viedeň tou istou cestou späť do Trnavy.

Na záver možno skonštatovať, že jednodňová pracovná cesta do Rakúska bola pre mňa prínosom. Ved' navštíviť sídlo jednej z inštitúcií OSN, v ktorom bolo možné pozorovať (pri obeide) aj medziľudské vzťahy zamestnancov, či náhodných návštevníkov nie je každodennou udalosťou.

Pracuje tu množstvo černocho, Číňanov, Japoncov, Arabov, Indov či zástupcov iných národov, ktorí sa ocitnú pri riešení problémov takmer v každom kúte sveta. Bolo zaujímavé pozorovať ich vzájomnú komunikáciu, dobrosrdečnosť pri náhodnom stretnutí, ktorú prejavovali vzájomným objatím a pritom boli rôznej farby pleti ...

Pracuje tam množstvo mladých inteligentných múdrych ľudí, ktorých komunikáciu nevyžadujú žiadne predsudky, na jednom mieste tu spoločne riešia problémy černoši, belosi, Ja-

ponci, Indovia, Arabi skratka takéto medziľudské vzťahy by mali byť na celom svete. Možno potom nebude mať ľudstvo strach z jadrových vojen, pretože jadrová energia bude slúžiť v prospech ľudstva na mierové účely. Z diskusie na tomto kúsku pôdy OSN a neformálneho neviazaného diania, ktoré som mal možnosť za tú krátku chvíľu odpozorovať som pochopil, že túto prácu môžu vykonávať iba ľudia múdri, dôkladne zdatní, skratka ľudia, ktorým leží na srdci osud ľudstva. V duchu som im závidel, pretože naša generácia nemala toľko šancí zapojiť sa do celosvetového riadenia. Tu som si uvedomil akými prízemnými myšlienkami a spormi sa navzájom zaťažujeme u nás doma a pritom nám tá hlavná podstata a zmysel života uniká. Je to výzva aj pre našu mládež, ktorá by mala siahnuť po tých najvyšších cieľoch t.j. pracovať pre blaho ľudstva.

No a čo sa týka systému odpadového hospodárstva je podobný ako u nás. Avšak u nás platí občan iba 1x poplatok za zber komunálneho odpadu a náklady na ostatný odpad znáša obec.

Verím, že raz sa aj my dopracujeme k lepším susedským a medziľudským vzťahom, k poriadku, k čistote, k lepšiemu vzťahu k prírode a život sa stane pre nás krajší a šťastnejší.

starosta obce